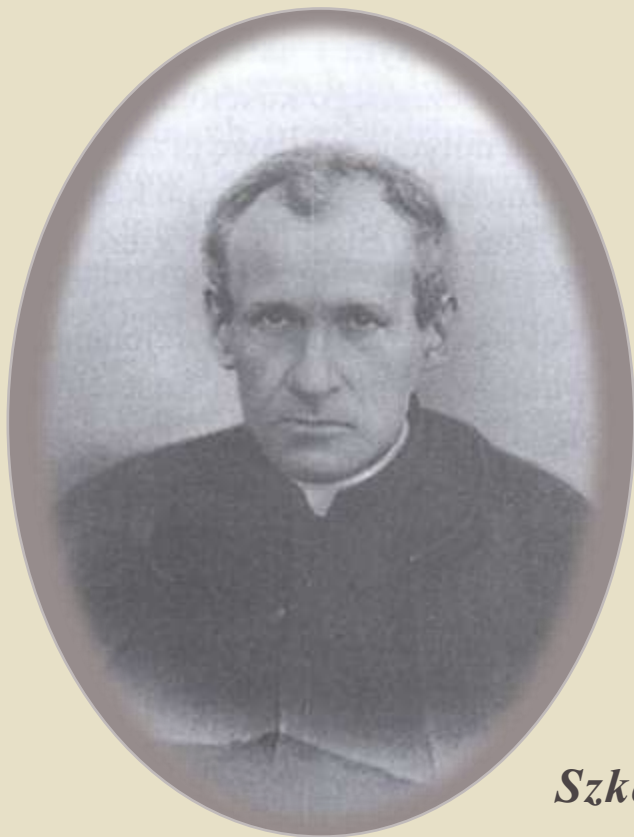

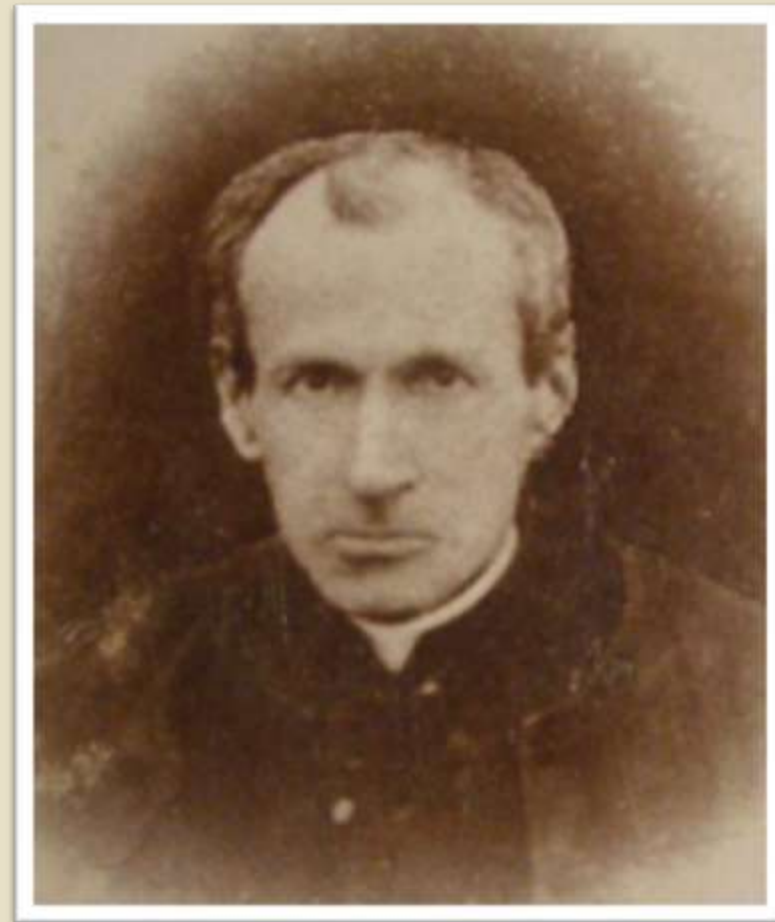
1848- 1912

KSIĄDZ ANTONI PODGÓRSKI - PATRON NASZEJ SZKOŁY

*Prezentację przygotowała: Julia Lorens klasa 7a
Szkoła Podstawowa im. ks. Antoniego Podgórskiego w Iwoniczu*

*Antoni Podgórski urodził się
31 marca 1848 r. w Sanoku
jako syn Wojciecha Podgórskiego
i Agaty Hydzik. W Sanoku ukończył szkołę
elementarną, a średnie wykształcenie
zdobył we Lwowie. Tam też rozpoczął
studia na kierunku budowlanym, jednak
po trzech latach je przerwał
i w 1870 r. wstąpił do Seminarium
Duchownego we Lwowie. Święcenia
kapłańskie przyjął w Przemyślu w 1874 r.,
a po czterech latach objął
parafię Iwonicz.*

Ks. Antoni, wielki kapłan i społecznik, pełen poświęcenia i wielkich zasług, okazał się dla Iwonicza wprost opatrznościowym. Swoje działania skierował głównie na zaspokojenie potrzeb mieszkańców w zakresie religijnym, oświatowym i społecznym.

*Słusznie zaplanował, że pomocą w tym zakresie będą ludzie żyjący we wspólnocie religijnej, prowadzący życie konsekrowane. Dlatego w **1883** r. sprowadził siostry felicjanki, które prowadziły szkołę dla dziewcząt – początkowo w drewnianym klasztorze, a kiedy ten okazał się niewystarczający dla realizacji założonych celów, wybudował klasztor murowany, z kaplicą „Opatrzności Bożej” i założył sierociniec dla dziewcząt imienia św. Kazimierza. Przy klasztorze sióstr felicjanek w Iwoniczu skupiało się odtąd życie religijne i kulturalne wioski i parafii, a sieroty (dziewczynki) z okolicznych stron miały tu swój bezpieczny dom, lecz został on zburzony w **1951** r., kiedy władze odebrały siostrą opiekę nad sierotami, a zleciły im 80 chłopców niedorozwiniętych i umysłowo chorych w wieku do 18 lat. Ich następczynie czynią to w sposób ofiarny i godny do dzisiaj.*

*Ks. Podgórski nie poprzestał na jednym zakładzie szpitalnym. W roku **1902** r. kupił plac i wybudował budynek piętrowy z kaplicą pod wezwaniem św. Elżbiety (imieniem arcyksiężniczki Elżbiety), przeznaczony na szpital dla umysłowo chorych mężczyzn. Zakład funkcjonuje do dzisiaj pod kierownictwem braci bonifratrów, którzy przejęli go w **1923** r., tworząc przy nim swoją zakonną placówkę. W **1912** r. wybudował drugi budynek dla psychicznie chorych kobiet, który zniszczony w czasie I wojny światowej, został rozebrany.*

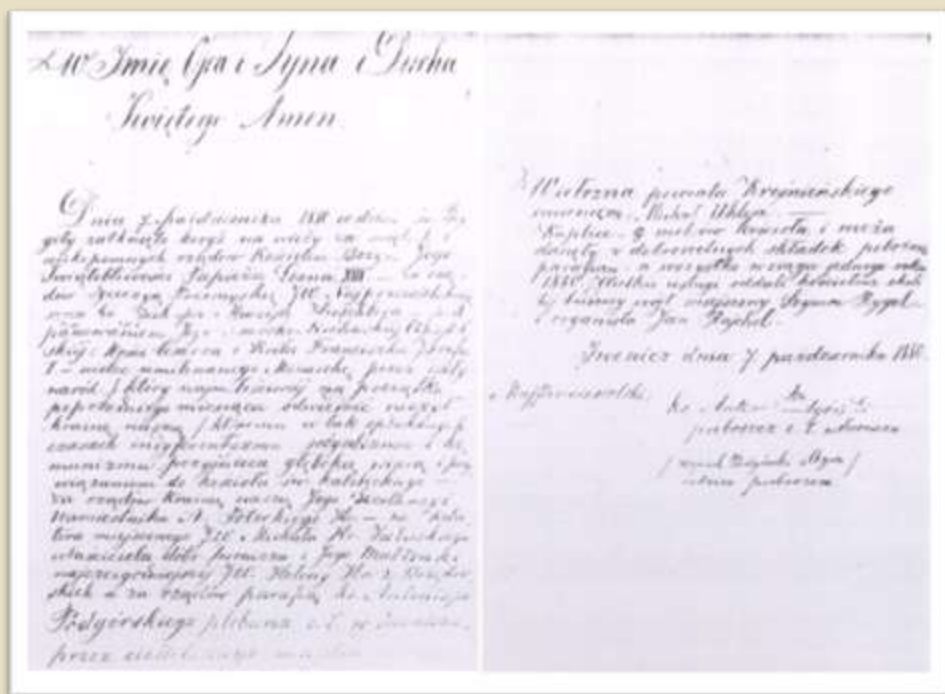

W 1880 r. ks. Podgórski, mając na uwadze lokalne potrzeby sakralne, dokonał rozbudowy miejscowej świątyni. Znał się na budownictwie jako „niedoszły” budowlaniec, sam kreślił plany i brał czynny udział przy budowie jako zwykły robotnik. Istniejący dotychczas kościół przedłużył, dobudował trzy boczne kaplice i wieżę.

Wszystko z drzewa jodłowego, cały kościół z zewnątrz obit deskami jodłowymi, a dach pokrył blachą. Aby zwiększyć wysokość kościoła, zlikwidował podziemia i obniżony został teren przylegający do ścian świątyni, stąd obecność swoistych klombów przykościelnych.

Ponieważ droga do Zdroju została przerzucona znad rzeczki poza prezbiterium, przedłużył dziedziniec przed kościołem, który wykończył podmurówką, a plac wyłożył płytami kamiennymi. Sprawił 21-głosowe organy oraz trzeci dzwon, nadając mu imię „Michał”, na cześć ówczesnego dziedzica Michała Załuskiego. Prezbiterium, zakrystia i nawa po boczne kaplice oraz belka zwana tęczą pozostały te same. Rozbudowa została w całości przeprowadzona w jednym **1880** r. Potwierdzeniem jest poniższy dokument, znaleziony w **1978** r. w kuli pod krzyżem na wieży kościelnej, podczas zmiany pokrycia dachu przez księdza prałata Kazimierza Piotrowskiego.

Ks. Podgórski rozbudowywał i upiększał kościół, wykorzystując lokalne talenty malarskie i rzeźbiarskie. Pracami ciesielskimi kierował majster ciesielski Michał Ukleja z Wietrzna. Z Haczowa sprowadził rzeźbiarza Józefa Aszklara, który na miejscu, z ciętych lip plebańskich, wyrzeźbił główny ołtarz, chrzcielnicę, oraz wszystkie figury i ozdoby w kościele, a także z kamienia 4 figury otaczające kościół. Malarze, Paweł i Jan Bogdańscy (ojciec i syn) z Jaślisk, wymalowali cały kościół, uprzednio wyklejony płótnem. Wymalowali też obrazy do ołtarzy.

Główny ołtarz i chrzcielnica oraz dużo ozdób w bocznych ołtarzach, a także na chórze i ambonie zostało wyłożonych prawdziwym złotem. W kościele położono posadzkę kamionkową, a w prezbiterium marmurową. W roku 1912, sumptem parafii wybudował murowaną organistówkę, która została wykończona już po jego śmierci.

IWONICZ-ZDROJ Kaplica Zdrojowa

Fot. St. Mucha

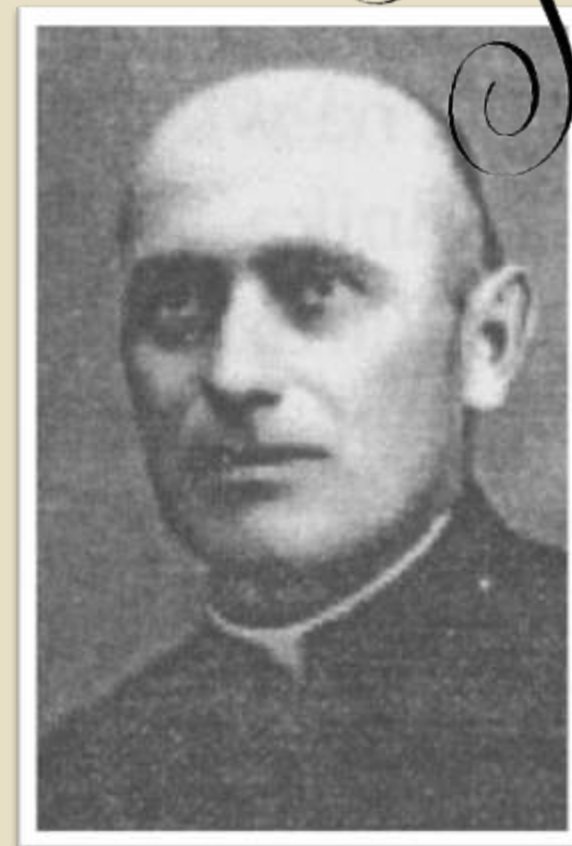
*Załuscy przychylnie oceniali działalność księdza w parafii i stałymi datkami wspomagali proboszcza, gdy wspólnie z parafianami realizował przedsięwzięcia – szczególnie budowę domów zakonnych dla chorych i sierot oraz Kaplicę Zdrojową. Ksiądz Podgórski, jako przewodniczący Komitetu Funduszków Budowy Kaplicy Zdrojowej, kierował jej budową. Oddana została do użytku w **1895 r.** Sprawował tam również posługę kapłańską. Przekazał działkę na budowę remizy dla straży ogniowej w Iwoniczu, której patronował.*

Wszelkie działania w parafii wiązały się z wielkimi kosztami. Nie pomogły zabiegi ks. Podgórskiego, który prosił o wsparcie materialne różne wysokie osobistości ówczesnego świata; sama parafia nie była w stanie podolać spłacie ciężących długów na obu zakładach. Długiem tym byli zainteresowani rozmaici lichwiarze. Umierającemu księdzu Podgórskiemu, jego następca ks. Józef Rafa przyrzekł, że zajmie się zakładami szpitalnymi i je spłaci. Wtedy zaistniał widomy znak Opatrzności Bożej – ks. Józef Rafa wygrał los loterii państwowej na dużą sumę; spłacił wszystkie długi i uregulował sprawy materialne parafii.

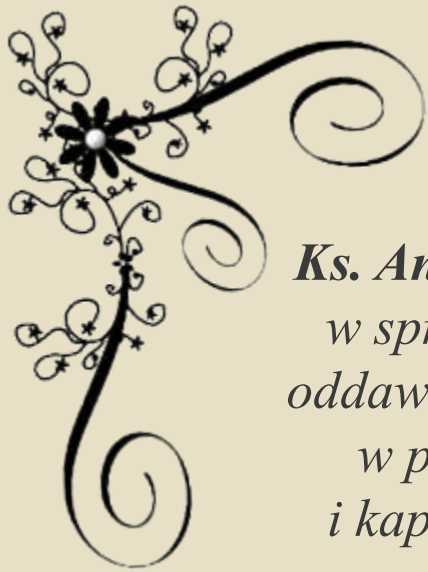

ks. Antoni Podgórski

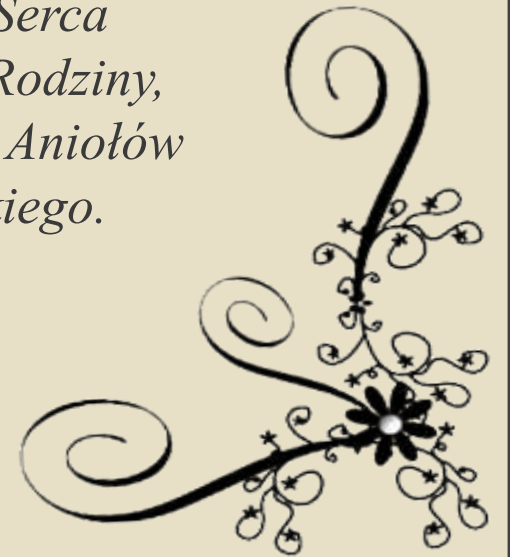
ks. Józef Rafa

***Ks. Antoni Podgórski** poświęcał się dla wyższych celów, był wielce zaangażowany w sprawy parafii i mieszkańców, żył skromnie, posiłki dostarczane przez Siostry oddawał głodnym, a sam niejednokrotnie ograniczał się do ziemniaków pieczonych w popielniku. Poświęcenie ks. Antoniego było podbudowane osobistą ascezą i kapłańską pobożnością. Jednak cała jego iwonicka posługa nie była wolna od doznawanych cierpień duchowych i fizycznych.*

Ks. Antoni Podgórski gorliwie wypełniał obowiązki duszpasterski, starając się umocnić wiarę wśród parafian. Założył Stowarzyszenie Najświętszego Serca Jezusowego, Żywy Różaniec, Bractwo Szkaplerza NMP, Bractwo Świętej Rodziny, Bractwo Najświętszego Sakramentu, Bractwo Wstrzemięźliwości, Bractwo Aniołów Stróżów, Bractwo św. Antoniego i Trzeci Zakon św. Franciszka Serafickiego.

*Ksiądz Antoni Podgórski zmarł 6 września **1912** roku, w wieku 64 lat, na nieuleczalną wtedy gruźlicę (suchoty, galopki). Pochowany został na cmentarzu w Iwoniczu. Pomnik na grobie jest oznaką wdzięczności ówczesnych parafian. Został wstępnie odnowiony w **2009** roku, a obecnie jest całkowicie odrestaurowany.*

**Z OKAZJI 600-LECIA
DIECEZJI PRZEMYSKIEJ
BUDOWNICZEMU ZAKŁADÓW
DLA NIEULECZALNIE CHORYCH
GORLIWEMU I ŚWIĄTOBLIWEMU
DUSZPASTERZOWI
NAJBARDZIEJ ZASŁUŻONEMU
KAPŁANOWI
W DZIEJACH PARAFII-IWONICZ
Ks. ANTONIEMU PODGÓRSKIEMU
1848 - 1912**

IWONICZ-1977 r.

WDZIĘCZNI PARAFIANIE

Tablica pamiątkowa umieszczona w Kościele Parafialnym w Iwoniczu.

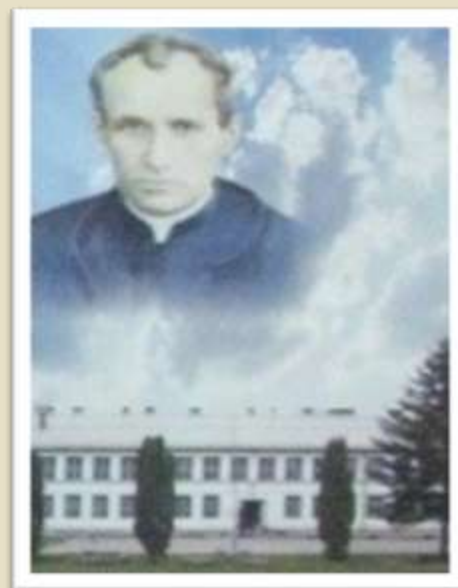
Projekt sztandaru

Plaskorzeźba przedstawiająca popiersie naszego patrona oraz kalendarium życia i działalności ks. Antoniego umieszczona na ścianie w korytarzu szkolnym.

Sztandar szkoły z wizerunkiem patrona umieszczony w gablocie na szkolnym korytarzu

Pamiętkowa grafika upamiętniająca postać patrona i wizerunek szkoły

*Dla upamiętnienia i uhonorowania zasłużonego dla parafii i szkolnictwa świątobliwego proboszcza, iwoniczanie wybrali ks. Antoniego Podgórskiego na patrona Szkoły Podstawowej w Iwoniczu. Nadanie Imienia oraz Sztandaru Szkoły z wizerunkiem Księdza odbyło się w 150-tą rocznicę szkolnictwa w Iwoniczu, w dniu **5 czerwca 2009** roku. **5 czerwca** w naszej szkole jest obchodzony jako **Dzień Patrona**.*

*Podczas przygotowań do uroczystości –
w celu bliższego poznania księdza
i przybliżenia jego zasług –
zorganizowany został w szkole konkurs
rodzinny „Śladami ks. Antoniego
Podgórskiego”. Prace w formie
plastycznej oraz inscenizacje, wiersze
i piosenki dziękczynne, zaprezentowane
zostały społeczności szkolnej i
zamieszczone są w „Pamiętniku
Jubileuszowym”. Jedna z piosenek
zatytułowana „**Jesteśmy młodzi**”,
napisana przez siostrę felicjankę Barbarę
Janus, została wybrana na Hymn Szkoły.*

1. Jesteśmy młodzi i na progu życia pełni nadziei i świata ciekawi. Pragniemy w szkole rozwijać umysły, kształtować serca, miłość doskonalić.

Ref. Miłość do świata i do Europy, miłość do Polski, co krajem jest ojczystym,
Zaczyna się już tutaj w Iwoniczu,
Umiłowaniem maleńkiej swej ojczyzny.

2. Niech wzorem dla nas będzie ksiądz Podgórski Którego życie wciąż ludzi zachwyca. Wszystko co czynił płynęło z miłości do Boga, bliźnich i do Iwonicza.

Ref. Miłość do świata i do Europy...

3. Bóg jest Miłością i Nauczycielem, Dla tych, co pragną się uczyć kochania. Złożmy swe serca w Jego dobre ręce, On je w swej szkole nauczy miłowania.

Ref . Miłość do świata i do Europy...

Bibliografia

1. Głowacki Zbigniew ks. – **Okruchy historii Iwonicza**. Krosno 2013.
 2. Głowacki Zbigniew ks. – **Śladami świętych w iwoniczym kościele**. Nie tylko przewodnik . Krosno 2013
 3. Głowacki Zbigniew ks. – **Iwonicz czas przeszły i teraźniejszy**. Krosno 2014.
 4. Głowacki Zbigniew ks. – **Iwonicz nasze korzenie cz. II**. Krosno 2009.
 5. **150 lat Szkolnictwa w Iwoniczu**, red. Małgorzata Jakubowicz, Maria Szajna. Krosno 2009.
 6. **Pamiętnik Jubileuszowy**. 150 lat Szkolnictwa w Iwoniczu. Krosno 2009
 7. www.ocaliwonicz.pl/ks-antoni-podgorski
 8. www.sp.iwonicz.pl/patron.html
-
-